

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีการกำหนดหลักสูตรขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายไว้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารรวมทั้งเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีเห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถทางด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้เป็นอย่างดี หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 3)

ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมความคิด การลำดับเรื่องและเลือกสรรถ้อยคำในการถ่ายทอดออกมาเป็นข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการและการเขียนต้องอาศัยความเข้าใจโครงสร้างภาษาอย่างถูกต้อง รู้ความหมายของคำศัพท์ สำนวน รูปแบบ ประโยค ไวยากรณ์ จากการศึกษาพบว่าใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะที่ประสบปัญหามากที่สุดคือทักษะการเขียน เพราะมีความซับซ้อน และผู้เขียนต้องรู้จักคำศัพท์ให้มากนักเรียนต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงที่จะเขียนโดยมีความสามารถในการสังเคราะห์เรียบเรียงถ้อยคำทุกประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสื่อความหมายให้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการหรือถ่ายทอดความคิดความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจ เห็นได้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขพัฒนาเพราะ การเขียนเป็นกระบวนการสังเคราะห์ของสมอง ซึ่งการเขียนต้องเขียนจากความคิดก่อนดังนั้นควรแยกออกมา เป็นขั้นตอนเป็นกระบวนการเริ่มจากคิดก่อนจึงเขียน ต้อง

ใช้ความรู้ความสามารถหลายอย่างมาผสมผสานกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลวิธีในการเขียน รู้จักถ่ายทอดความคิดจินตนาการและภาษาได้อย่างสละสลวยทั้งนี้การเขียนยังเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนนักเรียนให้เรียนรู้และจำในสิ่งที่เรียนได้ถ้านักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนสามารถจดจำในสิ่งที่เขาเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (มยุรี ธาณี, 2551 : 5)

ปัญหาการเขียนที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีสาเหตุมาจากกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูทักษะการเขียนจึงควรที่จะเปลี่ยนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและทำกิจกรรมด้วยการสอนทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนจีเห่ล็กเขียวไพรวลัยวิทยา พบปัญหาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำคือปีการศึกษา 2551 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 34.57 และปีการศึกษา 2552 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 26.32 ปีการศึกษา 2553 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 26.42 โดยทักษะการเขียนเป็นปัญหาที่ทักษะการเขียนมีปัญหามากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงปัญหาและต้องการที่จะพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆพบว่า วิธีการจัดกิจกรรมพัฒนาการเขียนที่น่าสนใจวิธีหนึ่งคือ การใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียน เนื่องจากชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมพัฒนาการเขียนที่หลากหลายเป็นการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดเพิ่มเติมเสริมจากในหนังสือเรียน และช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น เป็นการตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ชุดฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนนั้นจะทำให้ครูได้ทราบปัญหาและมองเห็นจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียน ได้อย่างชัดเจน

การแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษนั้นควรมีการปรับเปลี่ยนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้ความเป็นกันเองและสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียนก็จะสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆเพื่อนำไปสู่การเขียนที่ดีในการสอนเขียนมีองค์ประกอบหลายด้าน เช่น การฝึกซ้ำๆ การทบทวนบ่อยๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ และเขียนได้ถูกต้อง วิธีการที่จะฝึกทักษะด้านการเขียนที่ผู้วิจัยเลือกคือการใช้ชุดฝึกทักษะเพราะชุดฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสอนภาษาตามที่กรมวิชาการระบุว่าแบบฝึกหัดจะทำให้ให้นักเรียนแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540: 72) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน และเช่นเดียวกับผลการวิจัยของภาวิณี ทอสูงเนิน (2543 : 85) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านสรุปตรงกันว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีคะแนนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ (สุภาวดี ปัญจพันธ์. 2546 :108)

จากผลการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการเขียนเป็นสำคัญเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกทางความคิดอย่างอิสระเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างความคิดใหม่ๆที่แก้ปัญหาและเอื้อประโยชน์ต่อตนเอง สังคมและเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆหรือสิ่งต่างๆ อันจะทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียน โดยจากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจีเหล็งเขียวไพร วิทยาลัย อำเภอรวิชัยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จึงต้องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นไปที่ทักษะการเขียนให้นักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ตลอดจนพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นด้วย

คำถามการวิจัย

การใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะสามารถพัฒนาทักษะการเขียนให้สูงขึ้นได้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดฝึกทักษะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75 / 75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาภาษาอังกฤษด้วยชุดฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาภาษาอังกฤษด้วยชุดฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจี้เหล็ก เชียงใหม่วิทยวิทยา อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 28 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนวิชาภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาที่ศึกษา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

4. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มี 3 ขั้นตอน คือ

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ทดลองสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 18

ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ

และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาทักษะการเขียน หมายถึง การฝึกทักษะการเขียนเรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีจำนวน 3 แบบ คือ 1. Mechanical Copying คือ การลอกคำ ข้อความหรือประโยคโดยไม่ต้องสร้างภาษาของตนเอง มักเป็นกิจกรรมที่ใช้กับนักเรียนในระดับต้นๆ เช่น การคัดลายมือ เขียนตามรอยประ การโยงภาพและข้อความที่เข้า

คู่กันแล้วลอกข้อความ จัดลำดับตัวอักษรแล้วเขียนคำให้ถูกต้องหรือจัดลำดับประโยคและเขียนข้อความที่ถูกต้อง ข้อเสียของการเขียนในลักษณะนี้คือในบางกิจกรรมผู้เรียนลอกคำ ข้อความหรือประโยค โดยไม่เข้าใจความหมายและกิจกรรมการเขียนแบบนี้ไม่ได้เอื้อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างภาษาของตนเอง ลักษณะกิจกรรมแบบนี้จึงไม่อาจทำทลายความสามารถของผู้เรียน 2. Controlled Writing คือ การเขียนที่ผู้เรียนสร้างภาษาของตนเองตามคำสั่งและมีคำตอบกำหนดตายตัว เช่น ให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้ การเติมคำลงในช่องว่าง การตอบคำถามหรือการเขียนคำถามจากคำตอบเหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมการเขียนที่มีคำตอบกำหนดตายตัว แต่ผู้เรียนต้องคิดสร้างภาษาของตนเองด้วย 3. Guided Writing คือ กิจกรรมการเขียนที่ผู้เรียนสร้างภาษาของตนเองตามคำสั่งแต่มีคำตอบกำหนดไม่ตายตัว เช่น การเติมข้อความให้สมบูรณ์การเขียนบรรยายภาพ การเขียนข้อความ โดยกำหนดเนื้อหาในเรื่องที่อ่านเป็นหลักการเขียนเรื่องย่อของบทอ่านกิจกรรมการเขียนลักษณะนี้ ผู้เขียนจะต้องใช้ความคิดและสร้างภาษาของตนเอง

2. ชุดฝึกทักษะการเขียน หมายถึง ชุดแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกเสริมทักษะที่ครูผู้สอนจัดให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยการนำกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนมาจัดทำเป็นชุดฝึกในรูปแบบสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ วัตถุประสงค์ของผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้สามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่อง Food and Drink ซึ่งมีทั้งการเขียนคำและประโยคจำนวน 12 ชุด

3. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยชุดฝึกทักษะ เรื่อง Food and Drink ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 6 แผน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

4. ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้มาจากการทำชุดฝึกทักษะหลังจากเรียนจบแต่ละแผนการเรียนรู้ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 75

5. การเขียน หมายถึง ความสามารถในการสะกดคำ การเขียนคำศัพท์ การเติมคำ ในประโยคให้สมบูรณ์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและตรงตามจุดมุ่งหมายของการเขียนซึ่งการเขียนใน ครั้งนี้ใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 ชุด

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนที่พัฒนาขึ้น

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติที่มีต่อการ ปฏิบัติ งานนั้น ๆ หากเป็นไปในทางบวกจะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานให้ ได้รับความสำเร็จตามความต้องการหรือตอบสนองความต้องการที่ตั้งไว้ แต่ในทางตรงกันข้าม หากผู้ปฏิบัติงานเป็นไปในทางลบจะมีผลทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน ขาด ความกระตือรือร้นปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพหรือเกิดผลเสียต่อกิจกรรมนั้น โดยในการวิจัย ครั้งนี้เป็นความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจี้เหล็กเขี้ยวไพรวัลย์วิทยา ให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ทำให้ผู้สอนมีแนวทางในการทำวิจัยสำหรับพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ

3. ทำให้มีแนวทางให้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งนำไปใช้เพื่อช่วยพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ให้มี ประสิทธิภาพต่อไป